

RESOLUCIONS JUDICIALS – AJUNTAMENT DE MATARÓ**-Servei de relacions laborals i assistència jurídica-****DONAR COMPTE DE LA SENTÈNCIA DE LA SALA SOCIAL DEL TSJCAT. DICTADA EN RECURS DE SUPPLICACIÓ INTERPOSAT PER LA SRA. BLG SOBRE MATÈRIA DE MODIFICACIÓ SUBSTANCIAL DE CONDICIONS DE TREBALL AMB VULNERACIÓ DEL DRET FONAMENTAL A LA INDEMNITAT.**

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, regidor delegat de Serveis Centrals, presenta la proposta següent:

“La Sra. BLG, treballadora de l’actual Direcció d’Ensenyament i amb categoria laboral de professora titular A de secundària (A1), va interposar demanda contra l’Ajuntament de Mataró per modificació substancial de les condicions de treball –concretament, respecte una reducció de jornada passant del 58% al 40% per raons organitzatives- al·legant la nul·litat de la mateixa amb abonament d’una indemnització per danys i perjudicis per vulneració de drets fonamentals per import de 26.684,12 euros. Subsidiàriament, sol·licitava que es declarés la injustificació de la modificació substancial de les condicions de treball, reposant-la en les condicions anteriors – respecte la jornada que tenia amb anterioritat- així com l’abonament d’una indemnització per danys i perjudicis en la quantia de 9.934,12 euros.

L’esmentada demanda es va tramitar davant el Jutjat Social 1 de Mataró, procediment de modificació substancial de condicions de treball 772/2014, assenyalant-se la data de judici el dia 26 de novembre de 2014. En data 28 de novembre de 2014, el Jutjat Social 1 de Mataró va dictar la Sentència núm. 320/2014 desestimatòria de la demanda interposada per la Sra. BLG contra aquest Ajuntament, amb absolució de la part demandada de les reclamacions formulades en la seva contra. L’esmentada Sentència era ferma atès que no es podia interposar recurs de suplicació.

Per acord de la Junta de Govern Local, en sessió celebrada el 16 de febrer de 2015, va donar-se per assabentada de la Sentència núm. 320/2014, de 28 de novembre, desestimatòria de la demanda interposada per la Sra. L.

No obstant, la part demandant va anunciar recurs de suplicació el qual, previ trasllat a aquest Ajuntament per tal de presentar al·legacions al respecte –tràmit que es va complimentar-, per Interlocutòria del Jutjat de data 9 de gener de 2015, es va disposar no tenir per anunciat el recurs de suplicació i declarar, així mateix, la fermesa de la Sentència.

Posteriorment, per Interlocutòria núm. 33/2015 dictada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de data 4 de maig de 2015, va resoldre estimar la queixa formulada per la Sra. L. i va revocar la Interlocutòria de 9 de gener de 2015 dictada pel Jutjat Social 1 de Mataró, la qual no admetia l'anunci de recurs de suplicació, en el procediment referit, senyalant que s'havia d'admetre el recurs de suplicació en relació al pronunciament judicial sobre l'acció postulada de vulneració del dret fonamental a la indemnitat i els seus efectes, i en base a infraccions de normes o garanties del procediment que causin indefensió.

En conseqüència, tenint per anunciat i formulat el recurs de suplicació per la part contrària contra la Sentència més amunt detallada, i per presentat per l'Ajuntament de Mataró escrit d'impugnació al referit recurs, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dictar Sentència núm. 909/2016, de data 10 de febrer de 2016, estimant el recurs de suplicació, anul·lant la Sentència núm. 320/2014, de 28 de novembre, del Jutjat Social 1 de Mataró, i ordenant reposar les actuacions al moment de la finalització del judici oral amb la finalitat de que la magistrada d'instància, a la vista de les pretensions de la demanda i de les qüestions debatudes i proves proposades i admeses a l'acte del judici, amb plena llibertat de criteri, dictés nova Sentència en la qual es donés resposta raonada a la pretensió i al·legacions de la demanda relatives a la vulneració del dret fonamental a la tutela judicial efectiva, en la seva vessant del dret a la indemnitat.

En data 4 de maig de 2016, el Jutjat Social 1 de Mataró va dictar nova Sentència, la núm. 206/2016, per la qual desestima la demanda interposada per la Sra. BLG contra aquest Ajuntament, amb absolució de la part demandada de les reclamacions formulades en la seva contra. Senyala la Sentència:

“En consecuencia, declarándose justificada la reducción de la jornada de la trabajadora, es evidente que no puede existir vulneración de derechos

fundamentales respecto de la misma, puesto que el Ayuntamiento ha cumplido con la legalidad, por lo que respecto del objeto de este procedimiento no cabe examen alguno de vulneración de derechos fundamentales si la decisión empresarial es justificada, como en este supuesto”.

Contra l'esmentada Sentència, la Sra. L va formular novament recurs de suplicació, al qual l'Ajuntament va presentar la seva impugnació.

En data 13 de desembre de 2016, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala Social, va dictar la Sentència núm. 7337/2016 desestimatòria del recurs de suplicació presentada per la demandant Sra. BLG en matèria de modificació substancial de condicions de treball amb vulneració del dret fonamental a la indemnitat, contra la Sentència de 4 de maig de 2016, dictada pel Jutjat Social núm. 1 de Mataró, en el procediment núm. 772/2014, la qual es confirma.

D'acord amb les competències delegades per Decret d'Alcaldia núm. 4920/2015, de 15 de juny, el Regidor-Delegat de Serveis Centrals, previ dictamen de la Comissió Informativa Municipal, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS:

Únic.- Donar-se per assabentada de la Sentència número 7337/2016, de 13 de desembre, dictada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala Social, que desestima el recurs de suplicació presentat per la demandant Sra. BLG davant l'Ajuntament de Mataró en matèria de modificació substancial de condicions de treball amb vulneració del dret fonamental a la indemnitat, contra la Sentència de 4 de maig de 2016 dictada pel Jutjat Social núm. 1 de Mataró, en el procediment núm. 772/2014, que es confirma”.

VOTACIÓ: Ordinària
Vots favorables: Unanimitat. (5).

DONAR COMPTE DE LA SENTÈNCIA DE LA SALA SOCIAL DEL TSJCAT. DICTADA EN ELS RECURSOS DE SUPPLICACIÓ INTERPOSATS PER L'AJUNTAMENT DE MATARÓ I LA MÚTUA ASEPEYO SOBRE MATÈRIA DE RECLAMACIÓ PER INCAPACITAT TEMPORAL INSTADA PER AI.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, regidor delegat de Serveis Centrals, presenta la proposta següent:

“Mitjançant Decret núm. 5526/2014, de 25 de juliol, del Regidor Delegat d'Administració i Atenció Ciutadana, l'Ajuntament de Mataró aprovà la contractació temporals de 28 persones, fora de plantilla, per obra o servei, des del 29 de juliol de 2014 fins al 28 de gener de 2015, en el marc de les subvencions atorgades pel Servei d'Ocupació de Catalunya a entitats locals i a entitats sense ànim de lucre, per a la realització del Programa Treball i Formació (regulat per l'Ordre EMO/174/2014, de 5 de juny, amb cofinançament en un 50%, pel Fons Social Europeu dins el programa 2014/PRMI/SPO/0076), adreçat a persones en situació d'atur beneficiàries de la renda mínima d'inserció.

Entre aquestes contractacions, s'aprovà la del senyor AI, amb la categoria de peó. El senyor I. presentà davant l'*Instituto Nacional de la Seguridad Social* (INSS, d'ara en endavant) sol·licitud de pagament de la prestació d'incapacitat temporal, en data 17 de març de 2015, amb motiu d'un procés de baixa mèdica iniciat el dia 20 de desembre de 2014. Aquesta petició fou denegada per part de l'INSS per no reunir el període mínim de cotització de 180 dies dins dels cinc anys immediatament anteriors a la data de la baixa mèdica. Contra aquesta denegació l'interessat presentà reclamació prèvia en entendre que la baixa mèdica derivava d'accident de treball, produït en data 9 de desembre de 2014, i li fou de nou desestimada per resolució de l'INSS en data 2 de febrer de 2014.

Posteriorment, el senyor I. presentà davant la jurisdicció Social demanda contra l'INSS, la Tresoreria de la Seguretat Social, la Mútua Asepeyo i l'Ajuntament de Mataró, sol·licitant que es declarés que el període d'incapacitat temporal derivava de contingències professionals, en concret de l'accident de treball esdevingut el dia 2 de desembre de 2014 al caure-li, mentre treballava, la porta del darrera d'un camió

municipal de trasllats, donant-li un cop a la mà esquerra quan la intentà subjectar. La demanda es tramità mitjançant el procediment "Incapacitat temporal per A.T. 370/2015 C", pel Jutjat Social 1 de Mataró, assenyalant-se data per a judici el dia 23 de maig de 2016.

En data 26 de maig de 2016, practicats tots els tràmits processals pertinents i celebrat acte de judici, es dictà sentència núm. 243/2016 en la què s'estima la demanda formulada pel senyor AI, declarant-se que el procés d'incapacitat temporal iniciat per l'actor en data 20 de desembre de 2014 deriva d'accident de treball i es condemna a tots els demandats a estar i passar per dita declaració amb les conseqüències legals inherents a la mateixa.

Contra aquesta sentència, l'Ajuntament de Mataró i la Mútua Asepeyo van interposar ambdós recursos de suplicació, elevant-se les actuacions al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala Social, formant-se el rotlle 6644/2016.

En data 17 de gener de 2017, la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dictar la Sentència núm. 236/2017, per la qual es desestimen els citats recursos de suplicació en considerar, en cita literal del punt Segon del Fonament de Dret que:

"És del tot evident que en supòsits com el present, en els què no consta en forma fefaent l'existència d'un accident i la concurrència d'aquest es basa substancialment en les manifestacions unilaterals del treballador resulta complexa determinar-ne la contingència. Certament la tesi de la jutjadora del primer grau pot ser discutible, atès que en puritat no existí el dia 9 de desembre una baixa que empari el nexa de causalitat amb els processos anteriors. Ara bé, dit l'anterior, no pot la Sala de desconèixer que l'entitat col·laboradora no posà cap objecció al tractament i diagnòstic inicial, detectant-se en principi la concurrència d'un esquinç. I, com es deriva del pacífic fet provat cinquè, l'existència del dit esquinç continua essent detectada en les baixes posteriors, essent-ne la causa. En aquesta tessitura, per bé que és cert que existia també un nòdul en la referida zona, no existeix cap element fàctic que ens pugui dur a la conclusió que la causa de l'esquinç sigui "interna" i no deguda al fet traumàtic manifestat pel demandant."

En conseqüència, es confirma la sentència dictada pel Jutjat Social número 1 de Mataró de data 26 de maig de 2016, en el sentit estimatori abans referit.

Els serveis jurídics d'aquesta Corporació, en coordinació amb els serveis jurídics de la Mútua Asepeyo, prèvia valoració, es conclou que no concorre l'objecte requerit per la interposició del recurs de cassació per a unificació de doctrina, davant la Sala Social del Tribunal Suprem, de conformitat amb la Llei 26/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la Jurisdicció Social”.

D'acord amb les competències delegades per resolució d'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, el regidor delegat de Serveis Centrals, previ dictamen de la Comissió Municipal Informativa, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència 236/2017, dictada, en data 17 de gener de 2017, per la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que desestima els recursos de suplicació 6644/2016, interposats per l'Ajuntament de Mataró i la Mútua Asepeyo, contra la sentència dictada pel Jutjat Social número 1 de Mataró en data 26 de maig de 2016, recaiguda en les actuacions 370/2015, en virtut de la demanda instada pel senyor Al contra l'INSS, la Tresoreria de la Seguretat Social, la Mútua Asepeyo i l'Ajuntament de Mataró, en reclamació per incapacitat temporal. I, en conseqüència, es confirma la sentència d'instància.

Segon.- Executar la sentència en els seus propis termes”.

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (5).

SECRETARIA GENERAL

DONAR COMPLIMENT DE LA SENTENCIA NÚMERO 44/17, DE 20 DE FEBRER DE 2017, DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚMERO 16 DE BARCELONA, DICTADA EN EL PROCEDIMENT ABREUJAT NÚMERO 48/2015, INTERPOSAT PEL SR. JASB.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, regidor delegat de Serveis Centrals, presenta la proposta següent:

“En data 28 de febrer de 2017, el Jutjat Contenciós Administratiu número 16 de Barcelona, ha notificat la Sentència número 44/2017, de 20 de febrer de 2017, dictada en el Procediment Abreujat número 48/2015 interposat pel Sr. JASB, contra el decret número 8568/2014, de 2 de desembre, del Regidor Delegat d’Administració i Atenció Ciutadana que resol desestimar la reclamació administrativa de responsabilitat patrimonial per caiguda a la via pública.

La demanda interposada tenia com a pretensió percebre una indemnització per danys i perjudicis de 4.581,68 euros. La resolució administrativa havia desestimat la reclamació.

La sentència del Jutjat Contenciós Administratiu estima el recurs interposat pel Sr. JASB i deixa sense efecte la resolució de 2 de desembre que desestima el recurs de reposició, condemnant a la part demandada al pagament de la quantitat de 4.518,18 euros mes els interessos legals des de la reclamació, amb imposició de costes a la demandada amb els següents arguments:

“Por consiguiente, en el presente caso, el nexo causal entre el funcionamiento del servicio público y el daño o lesión producidos se desprende de las fotografías aportadas del lugar del siniestro, donde en efecto se aprecia el mal estado de la acera, de suerte que se cubre en una carrera de obstáculos, pues en todo su ancho y a lo largo se observa que el mal estado del pavimento se prolonga, lo que lo hace nada practicable en condiciones normales. No es un desnivel puntual al que el peatón debe atender, es una daño grande y

continuado. Así las cosas, al concurrir el meritado nexa causal, se genera responsabilidad patrimonial de la Administración Pública, atendiendo al hecho que tanto la cuantía como la realidad del daño no son objeto de discusión entre las partes.”

La companyia asseguradora municipal ha confirmat la quantia judicialment.

En virtut de les competències delegades per Resolució d'Alcaldia de data 3 de juliol de 2015, el regidor delegat de Serveis Centrals, previ Dictamen de la Comissió Informativa Municipal, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents

ACORDS:

Primer- Donar compliment de la Sentència número 44/17, de 20 de febrer de 2017, del Jutjat contenciós administratiu número 16 de Barcelona, dictada en el Procediment Abreujat número 48/2015 A2, interposat pel Sr. JASB contra el decret numero 8568/2014, de 2 de desembre, del Regidor Delegat d'Administració i Atenció Ciutadana que resol desestimar la reclamació administrativa de responsabilitat patrimonial per caiguda a la via pública. (expedient W55/2012)

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 16 de Barcelona”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (7).